

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt torsdag den 9. oktober 2025

Sag 25/2025

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Philip D. D. Møller)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Retten i Randers den 4. december 2024 (8-1399/2024) og af Vestre Landsrets 5. afdeling den 12. december 2024 (S-2307-24).

I påkendelsen har deltaget fem dommere: Jens Peter Christensen, Lars Hjortnæs, Oliver Talevski, Kurt Rasmussen og Julie Arnth Jørgensen.

Påstande

T1 har nedlagt påstand om, at han ikke burde have været fortsat varetægtsfængslet ved landsrettens kendelse af 12. december 2024.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Sagsfremstilling

Den 6. maj 2024 blev T1, T2 og T3 fremstillet i grundlovsforhør ved Retten i Randers og sigtet således:

”1.

straffelovens § 276 a, indbrudstyveri, ved den 5. maj 2024 forud for kl. 17.00, i forening efter forudgående aftale eller fælles forståelse med en eller flere pt. ukendte gerningsmænd, uberettiget at have skaffet sig adgang til Fs bopæl, X-gade .. i X-by, og stjålet et pas tilhørende F, 66 pakker ubanderolerede cigaretter, samt 86 gram hash til en endnu ikke opgjort værdi,

2.

straffelovens § 244, jf. til dels § 247, vold, for så vidt angår sigtede T2 i gentagelse, ved den 5. maj 2024 forud for kl. 17.00, i forening efter forudgående aftale eller fælles for-

ståelse med en eller flere pt. ukendte gerningsmænd, på bodegaen "Bodega", X-gade i X-by, at have slået F en gang i hovedet med flad hånd,

3.

straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, husfredskrænkelse, ved den 5. maj 2024 ca. kl. 17.15, i forening efter forudgående aftale eller fælles forståelse med en eller flere pt. ukendte gerningsmænd, uberettiget at have skaffet sig adgang til Fs bopæl, X-gade ... i X-by, idet de uberettiget gik ind i huset, og begik vold mod F som beskrevet i forhold 4,

4.

straffelovens § 245, stk. 1, jf. til dels § 247, vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter, for så vidt angår sigtede T2 i gentagelse, ved den 5. maj 2024 ca. kl. 17.15, i forening efter forudgående aftale eller fælles forståelse med en eller flere pt. ukendte gerningsmænd, på X-gade... i X-by, at have slået F adskillige gange i ansigtet og på kroppen, samt gentagende gange at have sparket og trampet på F mens han lå på gulvet og urineret på ham, alt hvorved F pådrog sig flere behandlingskrævende skader."

De sigtede var dagen forinden blevet anholdt efter en episode, hvor F havde tilkaldt politi og ambulance til sin bopæl efter et voldeligt overfald i eget hjem. Af Fs forklaring til politirapporten af 5. maj 2024 fremgår bl.a.:

"T2 og 2 andre ukendte mænd på samme alder og samme højde for kort tid siden var gået ind i forurettedes hjem og ind til ham i stuen. Her blev forurettede trukket ned fra sofaen på gulvet af T2, hvorefter han blev sparket og slået "flere gange" og trukket rundt på stuegulvet. Gerningsmændene urinerede desuden på forurettede. Tidligere på dagen havde forurettede været på bodegaen "Bodega", der ligger i byen, hvor forurettede mødte T2 og de 2 andre.

...

Hundepatruljen H0203 oplyste på radioen, at de havde anholdt T2 i en bil sammen med T3 og T1, da de kom kørende i byen Y-by."

Af en afhøringsrapport vedrørende F foretaget på skadestuen i Z-by senere på aftenen den 5. maj 2024 fremgår bl.a.:

"Afhørte forklarede indledningsvist, at han var ret sikker på at episoden i dag skyldtes, at de 3 gerningsmænd mistænkte ham for at have sladre.

Han kendte kun den ene af gerningsmændene, T2 og ikke ret godt. Det han skulle have gjort var at sladre til en person ved navn "A" om deres tilstedeværelse på "Bodega" i X-by tidligere på ugen.

A havde et udestående med de tre, da de for længere tid siden havde banket ham i forbindelse med et besøg på Æ-by Bodega. T2 mente nu, at det var afhørte, der havde kontaktede A og fortalt ham, at de 3 sad på "Bodega".

Her til aften sad afhørte på ”Bodega” og drak øl, da T2 og 2 andre kom ind. De gik hen til ham og sagde noget i retning af: ”Vi har tømt dit hjem”, hvorefter en af dem stak ham en lussing.

Afhørte, der kun boede ca. 50 meter fra ”Bodega”, gik nu hjem for at tjekke om de virkelig havde stjålet hans ting. Da han kom hjem var fordøren uaflåst og han var sikker på at han låste den da han forlod stedet.

Afhørte gik indenfor og så nu, at møblerne i stuen var vendt på hovedet. Han mente ikke der gik andet en få sekunder efter han gik indenfor, før T2 og de 2 andre kom ind og slog ham i ansigtet med knyttede hænder, så han røg over i sofaen. Forespurgt mente han, at de alle slog ham på samme tid.

Han nåede ikke at komme til sig selv, før de havde samlet ham op og slået ham i gulvet igen. Dette gentog sig flere gange og når han lå på gulvet sparkede de ham og trampede de på ham. En af gangene samlede de ham op og smed ham på spisebordet og gav ham bank imens han lå der.

Han mente at hele seancen varede 10-15 minutter, men han vidste det ikke præcist.

Han vidste ikke hvordan det stoppede, men han må have været besvimet, for han vågnede op ved at de var forsvundet og da han kom til sig selv forsøgte han flere gange at ringe 112.

Forespurgt var han ikke sikker på hvornår de havde urineret på ham, men han var ret sikker på at de havde gjort det.”

Af en personundersøgelse af F foretaget af bl.a. speciallæge Marianne Cathrine Rohde (Aarhus Universitet, Institut for Retsmedicin) den 5. maj 2024 fremgår bl.a.:

”Resumé og konklusion

Ved undersøgelsen af den ...-årige mand, der angiveligt har været udsat for vold med slag og spark ca. 6 timer forud for undersøgelsen, fandtes:

Hudafskrabninger og blodunderløbne mærker i bagre isseregionen (1), i venstre tindin-geregion (2) omkring begge øjne (3, 5), på næsen (4), på højre kind/kæbe (6), på ryggen (8), på højre arm (9-15), på venstre arm (16-20), på højre ben (21-23) og på venstre ben (24-26), blodunderløbent mærke og kvæstningssår i overlæben (7).

Ifølge hospitalsjournal fra Regionshospitalet Randers er der på CT-skanning påvist underliggende brud i højre underkæbe, brud i næsen og brud i venstre overkæbe. Brud på højre 7. og 8. ribben og mistanke om brud i højre knæ svarende til skinnebenet.

Læsionerne var friske følger efter stumpes traumer. Læsion 6 med underliggende brud på kæben, læsion 4 med underliggende brud i næseryggen, brud i venstre overkæbe og brud i højre 7. og 8. ribben, må antages at være følger efter kraftige, stumpes traume og kan, som oplyst, være fra tramp eller kraftige slag.

De øvrige læsioner kan dog uden nødvendigvis at være påført med stor kraft, ligeledes være fra tramp eller slag eller anslag mod genstande eller underlag.

Undersøgte kan ikke på det foreliggende antages at have været i livsfare, men det bemærkes, at kraftige, stumpes traumer mod hoved udover brud kan medføre risiko for blødning i eller omkring hjernen.”

Under grundlovsforhøret i Retten i Randers den 6. maj 2024 nægtede T1, T2 og T3 sig skyldige og ønskede ikke at udtale sig. Retten afsagde kendelse om varetægtsfængsling, hvoraf fremgår bl.a.:

”T2 har erkendt, at han var på gerningsstedet i forbindelse med episoden i forhold 4, ligesom F har forklaret, at T2 var på bodegaen og i lejligheden sammen med andre personer. T2 har derudover forklaret, at han havde lånt sin kærestes bil, hvilket var den bil, der blev fundet i nærheden af de sigtede, da de blev anholdt. Der blev i bilen fundet effekter fra indbrud hos F som anført i forhold 1. T2 var derudover i besiddelse af Fs pas ved anholdelsen.

T3 og T1 blev antruffet af politiet kort tid efter gerningstidspunkterne i nærheden af gerningsstedet og tæt på den bil, T2 har erkendt, han kørte i. I bilen lå T3s mobiltelefon. T3 blev derudover antruffet sammen med T2. T3 sagde først til politiet, at han ikke kendte de andre, på trods af, at han blev antruffet med T2, og at han bor med T1. Der blev på Fs bopæl fundet et sålaftryk. Det kan ikke udelukkes, at det er sammenfaldende med T1s sko. Dette skal sammenholdes med, at T2 har forklaret, at han var sammen med T3 og T1, og at F har forklaret, at der var flere på adressen og på bodegaen sammen med T2.

Der er herefter begrundet mistanke om, at T2, T1 og T3 har gjort sig skyldig i de rejste sigtelser, dog således at der ikke på nuværende tidspunkt er begrundet mistanke om, at de sigtede har urineret på F som anført i forhold 4.

Efter en samlet vurdering af sagens oplysninger, herunder at to af de sigtede ikke har ønsket at udtale sig, at der skal ske genafhøring af F og afhøring af andre vidner, er der bestemte grunde til at antage, at de sigtede på fri fod vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen, navnlig ved at samstemme forklaringer og påvirke vidneforklaringer.

Betingelserne i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, er herefter opfyldt. Varetægtsfængsling vil ikke være i strid med proportionalitetsprincippet.

Den fremtidige efterforskning vil navnlig bestå i udlæsning og gennemgang af mobiltelefoner, afhøring og genafhøring af vidner, samt undersøgelse af DNA-spor.”

T1 kærede kendelsen til Vestre Landsret, som den 7. maj 2024 stadfæstede afgørelsen i henhold til de af byretten anførte grunde.

Den 16. maj 2024 blev der foretaget genafhøring af F. Af afhøringsrapporten fremgår bl.a.:

”F oplyste, at han var ret sikker på, at de alle tre havde tisset på ham, efter de havde tæsket ham, idet han kunne mærke stråler fra flere steder. Han havde ikke set, de tissede på ham, og han havde heller ikke lugtet dette. Hans næse var brækket i overfaldet, hvorfor den var helt lukket til, og derfor kunne han ikke lugte noget.

Adspurgt oplyste F, at de fleste slag han blev tildelt var knytnæveslag, og at de blev tildelt med tilløb og fuld kraft. Han så lysglimt, når han blev ramt i ansigtet, så hårdt blev han slået og følte flere gange, at han var væk.

Gerningspersonerne bad flere gange F om at kigge på dem, når de slog ham. Han følte, det var en lang ydmygelse.

...

F oplyste, at imens de tæskede ham og tissede på ham råbte en: ”Hvis du ringer slår vi dig ihjel”. F var sikker på, at de mente, at hvis han ringede til politiet, ville de slå ham ihjel. Han var meget bange for, at de ville gøre alvor af deres trusler og var sikker på, at der kunne blive gjort alvor af dem. T2 var i stand til det, da han var helt uden for pædagogisk rækkevidde. F var sikker på, at de alle tre var lige gode om den trussel. Han vidste ikke, hvem som havde råbt det, men han hørte, de alle råbte på skift, om han havde forstået det. F kunne ikke skille deres stemmer fra hinanden, og han kunne ikke se noget, da han var blevet slået på øjnene og havde blod i dem fra sin brækkede næse.

F forklarede, at han meget gerne ville vide, hvornår de sigtede kom ud, da han var bange for, om de kunne finde på at komme tilbage og gøre lignende.”

Ved en fotokonfrontation den 16. maj 2024 var F ikke i stand til at udpege T1 eller T3.

Den 3. juni 2024 forlængede Retten i Randers varetægtsfængslingen af T1, T2 og T3 uden protest fra dem.

Den 19. juni 2024 blev T4 fremstillet i grundlovsforhør i Retten i Randers og sigtet for de samme forhold 1-4, som T1, T2 og T3 var sigtet for. T4 nægtede sig skyldig og forklarede bl.a.:

”Sigtede forklarede blandt andet, at han kender T2. De har været kammerater i 4 år. Han har måske mødt T1 og T3 fem gange. Han har frem til i dag kendt dem i 4-5 måneder. De er bekendte. Han har ikke så mange venner. En dag, han var ude for at drikke en øl sammen med T2, mødte han T1 og T3. T2 kendte T1 og T3. Han kender ikke F, som sigtelserne vedrører. Han ved dog, hvem F er, men han har aldrig talt med ham. Han har via T2 hørt om F. Han ved ikke, om T2 har været sur på F. Han ved, hvem B er. B og T2 har ikke et godt forhold til hinanden. Han har ikke selv talt med B. Han ved fra T2, at de ikke har et godt forhold til hinanden.

Han var nok sammen med T2 den 5. maj 2024. De kørte rundt i en bil, og han blev sat af i Y-by kl. 17.50. Han kan ikke huske, hvad de lavede den 5. maj 2024, men han var sikkert hjemme hos T2. Han kan ikke huske, om T2s kæreste, C, var til stede. Politiet kom på besøg den 4. juni 2024, hvor hans telefon blev beslaglagt.

...

Forevist samme bilag, foto nr. 2, forklarede han, at han ikke har været på Fs adresse. Han blev sat af ved parkeringspladsen, hvorefter han gik over på hjørnet ved Dagli' Brugsen. Han kan ikke huske, hvad klokken var, da han blev sat af. Han blev samlet op af T2 efter 15-20 minutter. Han vidste ikke til at starte med, hvad T2 skulle, da han blev sat af.

Forevist samme bilag, foto nr. 4, forklarede han, at han sad ude i bilen kl. 17.30. Han ved ikke, hvad der skete, mens han sad i bilen. Der var ikke andre i bilen ud over ham selv og T2. T2 var nok væk i 5-7 minutter. Da T2 kom tilbage, havde han ikke noget med derfra. Han så ingen computer eller skærm. De kørte efterfølgende væk.

...

Adspurgt af forsvareren forklarede han, at han ikke kender F, og at han ikke ved, hvor han bor. Han blev sat af ved "Bodega" og gik over til Dagli' Brugsen på den anden side af vejen. Han ved ikke, hvorfor han skulle sættes af. Han kendte ikke Bs adresse og vidste ikke, hvorfor de var der..."

Retten i Randers afsagde kendelse om varetægtsfængsling af T4, jf. retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3.

Den 24. juni 2024 blev forurettede F igen afhørt. Af afhøringsrapporten fremgår bl.a.:

"Afhørte blev forholdt, at politiet ønskede at stille spørgsmål i forhold til, om afhørte så 3 eller 4 gerningsmænd på hans adresse. Afhørte blev forholdt, at han i sine tidligere forklaringer havde sagt 3 gerningsmænd, og at han i 112 opkaldet sagde 4 gerningsmænd.

Afhørte forklarede, at han ikke var sikker på, at der havde været 3 gerningsmænd ude ved ham den 5. maj. Afhørte havde hørt, der var anholdt 3 mænd, hvorfor han troede, at der havde været 3 personer ude ved ham. Afhørte forklarede, at han slet ikke kunne huske, hvor mange der havde været ude ved ham. Der kunne lige så godt have været 3, som der kunne have været 4 eller 5. Afhørte kendte kun T2, hvorfor han ikke huskede, hvem de andre var, eller hvor mange de var."

Ved kendelser af 1. juli 2024 og 29. juli 2024 blev varetægtsfængslingen af T2, T1, T3 og T4 forlænget uden protest fra de sigtede.

Af en retsmødebegæring af 24. juli 2024 vedrørende T1 fremgår bl.a.:

”Der anmodes om retsmøde i sagen mod
T1... der sigtes for overtrædelse af

1.

straffelovens § 276 a, indbrudstyveri,

ved den 5. maj 2024 forud for ca. kl. 17.30, i forening efter forudgående aftale eller fælles forståelse med flere medgerningsmænd at have skaffet sig adgang til Fs adresse X-gade... i X-by, og derfra stjålet et pas, 20 kartoner cigaretter samt 86 gram hash,

2.

straffelovens § 244, stk. 1, vold,

ved den 5. maj 2024 forud for ca. kl. 17.30, i forening efter forudgående aftale eller fælles forståelse med flere medgerningsmænd på bodegaen ”Bodega” på X-gade... i X-by at have tildelt F et slag med flad hånd,

3.-4.

straffelovens § 245, stk. 1, 2. pkt. jf. 1. pkt. jf. § 247, stk. 1, og straffelovens § 264 stk. 1, nr. 1, vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter under særligt skærpende omstændigheder i gentagelsestilfælde og ulovlig indtrængen,

ved den 5. maj 2024 forud for ca. kl. 17.30, i forening efter forudgående aftale eller fælles forståelse med flere medgerningsmænd uberettiget at have skaffet sig adgang til Fs bopæl på adressen X-gade... i X-by, hvorefter sigtede og medgerningsmændene slog F i hovedet med knyttede hænder adskillige gange, hvorved F gentagne gange faldt ned på jorden, hvor sigtede og medgerningsmændene gentagne gange sparkede og trampede F i hovedet og på kroppen, ligesom sigtede og medgerningsmændene urinerede på F og sagde, at F skulle kigge på dem, når de slog ham, ligesom sigtede og medgerningsmændene løftede F op på et bord, hvor sigtede og medgerningsmændene tildelte ham slag med knyttede hænder på kroppen og hovedet, alt hvorved F pådrog sig betydelig skade på legeme og helbred, idet F herved pådrog sig behandlingskrævende skader i form af brud på højre underkæbe, brud på venstre overkæbe, brud i næsen og brud på 7. og 8. ribben,

5.

straffelovens § 123, stk. 2, jf. stk. 1, vidnetrusler,

ved den 5. maj 2024 forud for ca. kl. 17.30 på adressen X-gade..., i forening efter forudgående aftale eller fælles forståelse med flere medgerningsmænd, i forbindelse med den i forhold 4 beskrevne voldsudøvelse, i anledning af Fs forventede forklaring til politiet eller i retten at have udtalt ”hvis du ringer, slår vi dig ihjel” eller lignende, hvilket var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for Fs liv, helbred eller velfærd,

6. *straffelovens § 276 a, indbrudstyveri,*

ved den 5. maj 2024 forud for kl. 18.00, i forening efter forudgående aftale eller fælles forståelse med flere medgerningsmænd, uberettiget at have skaffet sig adgang til Bs bopæl, Y-gade... i ..., og stjålet en skærm og stationær computer.

Sagen vil blive søgt fremmet til dom efter reglerne i retsplejelovens § 831.”

Ved kendelse af 26. august 2024 blev varetægtsfængslingen af T2, T3 og T4 forlænget i fire uger uden protest fra de sigtede. Retten i Randers afsagde desuden kendelse om varetægts-

fængsling af T1 frem til dom, idet retten bemærkede, at sagen mod ham var berammet til hovedforhandling den 23. september 2024.

Af en erklæring af 17. september 2024 fra Aarhus Universitet, Institut for Retsmedicin, Afdeling for Retskemi, fremgår bl.a.:

”Anmodning

Undersøgelse af urin på bukser. Undersøgelsen bedes inddrage urinprøver fra tre sigtede samt blod fra forurettede.

Svar

Ovenstående resultatskema indeholder fund gjort i henholdsvis to udklip fra bukserne, tre urinprøver fra sigtede og en blodprøve fra forurettede. Der er ikke udtaget urin fra forurettede og blod fra sigtede er ikke undersøgt. Der er desuden modtaget og undersøgt et par nye bukser af samme stof og fabrikat som forurettedes bukser. Der er ikke gjort nogen fund deri.

Der er påvist creatinin i begge udklip fra bukserne. Creatinin er et affaldsstof, der stammer fra nedbrydning af protein i kroppen og findes derfor altid i urin. Fundet indikerer, at bukserne indeholder urin.

Derudover er der påvist amfetamin, cocain og dens omdannelsesprodukt benzoylecgonin. Disse stoffer er også påvist i alle tre urinprøver fra sigtede, men er ikke fundet i forurettedes blod. Dette kunne tyde på at bukserne indeholder urin fra en eller flere af de sigtede personer. Både amfetamin og cocain kan dog stamme fra miljøet før og under hændelsen...

Vores samlede vurdering er, at det på baggrund af denne undersøgelse og overstående resultater ikke kan afgøres om den påviste urin stammer fra en eller flere af de sigtede eller forurettede selv. Det kan ikke udelukkes, at benzoylecgonin er dannet spontant på bukserne efter forurening med cocain ligesom det heller ikke kan udelukkes, at de manglende stoffer har været eller er til stede på bukserne, da der kan være sket en nedbrydning af stofferne under opbevaring af bukserne eller at metoden til påvisning af stofferne på bukserne ikke er tilstrækkelig følsom.”

I offentligt retsmøde den 23. september 2024 i Retten i Randers aflagde T1 en delvis tilståelse. Anklagemyndigheden vurderede imidlertid, at der ikke var grundlag for at fremme sagen som tilståelsessag. Af retsbogen fremgår bl.a.:

”Sigtede blev gjort bekendt med sigtelsen.

Sigtede erkendte sig delvist skyldig.

Sigtede forklarede, at han den 5. maj 2024 var sammen med andre personer. Han var på Fs bopæl og stjal cigaretter og hash. De stjal nok også et pas. Da de havde stjålet tingene, gik de hen til bodegaen "Bodega".

Grunden til at de stjal tingene hos F var, at F havde forsøgt at lokke ham i baghold noget tid forinden. De fortalte F, at det var uheldigt og tog cigaretter og hash fra ham. F havde omkring den 30. april, nogle dage inden, lokket ham i baghold. Det var en måde at få det lukket på, at de stjal tingene hos F. F reagerede voldsomt og sagde til ham, at han ikke vidste, hvem han legede med. De var inde på "Bodega", at de sagde det til F.

Han ved, hvem F er. F er kendt for at sælge hash, øl og smuglersmøger. De smøger, der blev fundet i bilen, er dem, som de stjal fra F. Der var ca. 46 kartoner.

Da de kom til "Bodega", var de stille og rolige. Stemningen var lidt trykket, men ikke voldsom. Der var ingen, der slog F på "Bodega". Han er sikker på, at der ikke var andre, der kunne have slået F. Det er en lille bar, hvor F har en fast plads i baren. Baren er ca. 20 m² stor. Det er meget intimt. Han vil ikke fortælle, hvem der var til stede, som han kender. Der var stamkunder til stede, nok 3-4 stykker. Han forlod "Bodega". Han og en kammerat syntes, at det F havde sagt, var meget personligt. Det var enten ham eller F, der ville få bank. De gik hjem til F. Han ved ikke, hvor de andre gik hen. Det var ham og en kammerat, der gik efter F hjem. Døren var ikke låst. F stod bagest i lokalet, da de åbnede døren. De ville give ham et par lussinger. De gik imod hinanden. Han tænkte, at F prøvede at markere sig. F er nok ... år gammel. Han er høj. Han kan ikke sige, om F er tynd. De kom direkte ind i stuen og gik mod hinanden. De gik måske 6 skridt, og F gik 4 skridt. Han slog F første gang med flad hånd i hovedet. Han slog 2-3 gange. F slog ud med armene, og det endte i tumult. Han fik selv et blå mærke på siden af hoften. Han tror, at F ramte ham. De begyndte at slås med F. F slog igen. Det var en kamp, hvor F havde tabt på forhånd. Hele seancen varede måske 3-4 minutter. De slog F måske 20 gange. De første slag var med flad hånd, senere med knyttet hånd. Han slog F i hovedet. Hans kammerat holdt F i trøjen, og hans kammerat fik de fleste af slagene fra F. Han og kammeraten stod ved siden af hinanden. Han tror, at de gav F ca. 20 slag i alt, men han så ikke, hvad hans kammerat gjorde. Han så ikke, at der blev gjort andet end at slå. F røg ned på knæet. Han slog F 2-3 gange mere, og han faldt omkuld. Han så ikke spark eller tramp, men det kan være sket. De tisede ikke på F. De løb derfra, da F faldt omkuld. Det var ikke meningen, at det skulle ske. Det var meningen, at F skulle have et par lussinger. Den skulle have været lukket, da de stjal cigaretter og hash. Han så ikke, hvordan F havde det, da de gik, men han var slået ud.

Da F kæmpede igen, tænkte han, at han skulle slå ham ud, for at komme væk derfra. Han løb ikke, da F slog igen. Han var bange for, at F ville jage dem. F ved godt, hvad han laver. Der blev ikke talt til F på noget tidspunkt. Han har ikke hørt, om der er blevet sagt, at F skulle se på dem, når de slog. Han sagde ikke noget til F, og han hørte ikke, at der blev sagt noget. Han troede ikke, at F ville ringe til politiet, da de kun havde stjålet ulovlige effekter fra ham. F faldt ned på knæ og faldt om. Det var den eneste gang, F røg ned på gulvet. Han har ikke set F være oppe på bordet i stuen. Han har ikke sagt, at "hvis du ringer, slår vi dig ihjel", og han hørte det ikke blive sagt. F var ikke ved bevidsthed, da de løb derfra. Han kan godt erkende, at volden har medført skaderne på F. Det må være sket som følge af volden. Han slog rigtig hårdt. Han slog til. Han kan ikke fortælle, hvad kammeraten hedder. Han er ikke bange for, hvad F kan gøre ved ham fy-

sisk, men mere hvad F kan sætte i gang. Han er mest bekymret for Fs kontakter. Han har erfaring med, at F bruger sine kontakter.

Manden, som F nogle dage tidligere havde sendt efter ham, hedder B.

De tog fra Fs bopæl og til... til Bs bopæl og stjal en skærm og en computer. Da de tog derfra, blev de anholdt. Han vil ikke udtale sig om, hvem der var med hos B. De var vel flere, da de sad i bilen efter at have været hos B.

T3 og T4 var ikke med hos F. Han ved ikke, hvor de var. Han mødte dem igen, da de kørte fra X-by. Han husker ikke, hvor T3 og T4 stod henne. Han var i panik og adrenalin pumpede. Han kan ikke sige, hvornår de kom med i bilen. De kørte derfra. Han var helt ved siden af sig selv.

Han tror, at F har sagt, at han blev overfaldet af 4 personer, da de var flere personer på "Bodega". Der var flere personer, da tingene blev taget hos F. De var kun to personer om at udøve vold mod F.

Anklageren bemærkede, at forklaringen medfører, at sagen ikke kan fremmes som en tilståelsessag og anmodede om, at sagen returneres til anklagemyndigheden med henblik på overvejelse af spørgsmålet om tiltalerejsning.

Forsvareren anmodede om en kort pause.

Retten imødekom anmodningen.

...

Sigtede forklarede, at det var medsigtede T2, der var til stede under volden. T2 er en god ven. T3 og T4 var ikke været med til det. Det var ham og T2, som tæskede F. Det han har forklaret i dag, er den fulde sandhed.

Anklageren fastholdt sin anmodning om, at sagen returneres til anklagemyndigheden.

Retten tog anmodningen til følge, således at sagen sluttet og returneres til anklagemyndigheden med henblik på overvejelse af spørgsmålet om tiltalerejsning.

Anklageren anmodede om, at sigtede fortsat varetægtsfængsles i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, subsidiært § 762, stk. 2, nr. 2, i 4 uger på det hidtidige grundlag.

...

Retten afsagde

Kendelse:

Grundlaget for rettens kendelse af 6. maj 2024 vedrørende T1, der blev stadfæstet af Vestre Landsret den 7. maj 2024, er fortsat til stede.

Der er ikke kommet oplysninger frem under retsmødet, der har svække mistankegrundlaget, ligesom sigtedes forklaring under retsmødet ikke ændrer ved, at der er tale om

sigtelser, hvor forholdene er begået sammen med flere medgerningsmænd, ligesom sigtede er sigtet for vidnetrusler i relation til episoden den 5. maj 2024.

På den anførte baggrund er der fortsat risiko for, at sigtede vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen, herunder navnlig ved påvirkning af vidner.

Betingelserne i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, er derfor opfyldt.”

T1 kærede kendelsen til Vestre Landsret, som den 24. september 2024 stadfæstede afgørelsen om fortsat varetægtsfængsling med bl.a. følgende begrundelse:

”Efter forurettedes rapportforklaring af 16. maj 2024 er der begrundet mistanke om, at sigtede er skyldig i vidnetrusler i forhold 5. Herefter og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, stadfæster landsretten byrettens kendelse.”

På et retsmøde i Retten i Randers den 21. oktober 2024 begærede anklagemyndigheden fængslingsgrundlaget udvidet vedrørende T1, T3 og T4 således:

”4. (forhold 6-7 i anklageskriftet)
Alle de sigtede

straffelovens § 245, stk. 1, 2. pkt. jf. 1. pkt. jf. til dels § 247, stk. 1, og straffelovens § 264 stk. 1, nr. 1, vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter under særligt skærpende omstændigheder og i gentagelsestilfælde for så vidt angår de sigtede T1 og T2 samt ulovlig indtrængen,
ved den 5. maj 2024 forud for ca. kl. 17.30, i forening efter forudgående aftale eller fælles forståelse med T2, uberettiget at have skaffet sig adgang til Fs bopæl på adressen X-gade 59 i..., hvorefter de tiltalte slog F i hovedet med knyttede hænder adskillige gange, hvorved F gentagne gange faldt ned på gulvet, hvor de tiltalte adskillige gange sparkede og trampede F i hovedet og på kroppen, ligesom de tiltalte urinerede på F og sagde, at F skulle kigge på dem, når de slog ham, ligesom de løftede F op på et bord, hvor de tildelte ham slag med knyttede hænder på kroppen og i hovedet, alt hvorved F mistede bevidstheden, ligesom F pådrog sig betydelig skade på legeme og helbred, idet F herved pådrog sig behandlingskrævende skader i form af brud på højre underkæbe, brud på venstre overkæbe, brud i næsen og brud på 7. og 8. ribben,

ligesom de yderligere sigtes for overtrædelse af

5. (forhold 8 i anklageskriftet)
Alle de sigtede

straffelovens § 123, stk. 2, jf. stk. 1, vidnetrusler, ved den 5. maj 2024 forud for ca. kl. 17.30 på adressen X-gade... i forening efter forudgående aftale eller fælles forståelse med T2, i forbindelse med den i forhold 4 beskrevne voldsudøvelse, i anledning af Fs forventede forklaring til politiet eller i retten at have udtalt "hvis du ringer, slår vi dig ihjel" eller lignende, hvilket var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for Fs liv, helbred eller velfærd,

6. (forhold 9 i anklageskriftet)
Alle de sigtede

straffelovens § 276 a, indbrudstyveri, ved den 5. maj 2024 forud for kl. 18.00, i forening efter forudgående aftale eller fælles forståelse med T2, hvis sag behandles særskilt, uberegtiget at have skaffet sig adgang til Bs bopæl, Y-gade..., og stjålet en skærm og stationær computer til en ukendt værdi.

...

Sigtede T1 erkendte sig i det væsentlige skyldig i forhold 4, men nægtede at have urineret på og ydmyget F. Han nægtede sig skyldig i forhold 5 og erkendte sig skyldig i forhold 6.

Sigtede T4 nægtede sig skyldig

Sigtede T3 nægtede sig skyldig.

Sigtede T3 ønskede ikke udtale sig.

Sigtede T4 ønskede ikke at udtale sig.

Sigtede T1 henviste til, at han har afgivet en detaljeret forklaring i retsmødet den 23. september 2024.

...

T1 forklarede at han ikke har interesse i at påvirke vidner eller fjerne spor, såfremt han bliver løsladt. Han har erkendt medvirken til vold i medfør af straffelovens § 245. Han ønsker at blive løsladt, så han kan være sammen med sine børn, og lægge det her bag sig. Han har en dreng på ... år og en pige på ... år. Da han blev anholdt var han i gang med ... på ..., og ville have været færdig i august 2024. Såfremt han bliver løsladt, vil han hurtigt kunne starte op på uddannelsen igen på ... I arresten arbejder han som gårdmand. Han fylder blandt andet vand op til de andre indsatte og fejer gården. Det er et tidlidsjob, og de er kun fem indsatte i arresten med den type betroet stilling. Han har aflagt to uanmeldte rene urinprøver.”

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om fortsat varetægtsfængsling af T1, T3 og T4, som alle protesterede. Retten i Randers afsagde kendelse om fortsat varetægtsfængsling, hvoraf fremgår bl.a.:

”Der er ikke fremkommet oplysninger i sagen, der svækker det hidtidige mistankegrundlag. Grundlaget for rettens kendelse af 6. maj 2024 vedrørende de sigtede, T1 og T3 og rettens kendelse af 19. juni 2024 vedrørende sigtede, T4, er derfor fortsat til stede.

Efter en samlet vurdering af sagens oplysninger, er der ligeledes begrundet mistanke om, at volden, som anført i forhold 4, er omfattet straffelovens § 245, stk. 1, 2. pkt., jf. 1. pkt. Retten har navnlig lagt vægt på oplysningerne om voldens omfang, herunder at der er givet adskillige slag i hovedet med knyttet hånd, spark og tramp i hovedet og på

kroppen, og at F derved pådrog sig betydelige skader i form af blandt andet kæbebrud og ribbensbrud. På baggrund af de supplerende forklaringer fra F og den retskemiske erklæring er der derudover nu begrundet mistanke om, at de sigtede har urineret på F.

På baggrund af forklaringerne fra F, sammenholdt med at Vestre Landsret den 24. september 2024 har truffet afgørelse om, at der er begrundet mistanke om, at T1 er skyldig i dette forhold, er der ligeledes begrundet mistanke om, at alle de sigtede er skyldige i vidnetrusler over for F, som anført i forhold 5.

Efter en samlet vurdering af sagens oplysninger, herunder at de stjålne effekter blev fundet i den bil, der blev fundet i nærheden af de sigtede i forbindelse med anholdelsen den 5. maj 2024, samt at forholdet er erkendt af T4, er der ligeledes begrundet mistanke om, at de sigtede er skyldige i forhold 6.

...

Betingelserne for at udvide fængslingsgrundlaget som anført i retsmødebegæringen er herefter opfyldt.

Efter en samlet vurdering af sagens oplysninger og under hensyn til udvidelsen af fængslingsgrundlaget, er der ikke ændret på vurderingen af, at der er bestemte grunde til at antage, at de sigtede på fri fod vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen, navnlig ved at samstemme forklaringer og påvirke vidneforklaringer. Retten har herunder lagt vægt på, at de sigtede har afgivet divergerende forklaringer, at de har indbyrdes relationer, og at retten senest den 23. september 2024 har bestemt, at T1 fortsat skulle være varetægtsfængslet, hvilket blev stadfæstet af Vestre Landsret den 24. september 2024.

Betingelserne i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3 er derfor fortsat opfyldt.

...

Henset til forholdenes omfang og karakter, navnlig voldens karakter i forhold 4, er fortsat fængsling ikke i strid med proportionalitetsprincippet, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3.”

Kendelsen blev den 5. november 2024 stadfæstet af Vestre Landsret. Det hedder i retsbogen bl.a.:

”T3 blev gjort bekendt med, at han ikke har pligt til at udtale sig. Han forklarede, at han kender de medsigtede, og de var sammen den pågældende dag. Han var med til indbruddet hos F i forhold 1 og var med på ”Bodega”. Han slog ikke på F på det pågældende tidspunkt. De gik eller kørte derefter til Fs bopæl. Det var ham, T1 og T2. Han var ikke selv med inde hos F og så ikke, hvad der skete der. Det var T2 og T1, der gik ind til F, og de var der måske 5 minutter. Han var ikke helt klar over, hvorfor de skulle ind til F. Han gik bare med, men ikke med ind hos F. Det var T2, der havde taget initiativ til, at F skulle straffes for det, han gik og gjorde. Han var med til det forudgående indbrud. Han kan sagtens have fået blod på sig fra enten T2 eller T1. De gik og kørte fra stedet sammen, og han kan have fået et klap på skulderen. T4 sad bag i bilen sammen med ham. T2 kørte bilen derfra.

...

Kendelse:

Med den bemærkning, at sigtede T4 ikke som anført i byrettens kendelse har erkendt sig skyldig i forhold 6, tiltrædes det i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, at der er en begrundet mistanke om, at de sigtede er skyldige i de rejste sigtelser.

Mistankegrundlaget omfatter bl.a. vidnetrusler over for F. Det tiltrædes herefter og af de grunde, som byretten har anført, at fængslingsbetingelserne i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, fortsat er opfyldt for så vidt angår de forhold, der ifølge sigtelserne er begået den 5. maj 2024.

...

Efter karakteren af de forhold, der giver grundlag for varetægtsfængsling, herunder grovheden af forhold 4, tiltrædes det, at fortsat varetægtsfængsling som anført af byretten ikke vil være i strid med proportionalitetsprincippet, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3.

Med den anførte ændring stadfæster landsretten byrettens kendelse.”

Den 25. oktober 2024 aflagde T2 i sin forsvarers påhør en delvis tilståelse til politiet. Af afhøringsrapporten fremgår bl.a.:

”Dagen for hændelsen sad T2, T4, T1 og T3 på værtshus i Ø-by. På et tidspunkt besluttede T2, at han ville over til Fs bolig for at tage nogle ting fra ham for at give ham en lærestreg og tog T1, T4 og T3 med sig. Han ville tage hans hash, smøger og nogle bajere, han havde til at stå, så han ikke kunne sælge videre af dette. På vej væk fra F kunne T2 se, at hans ... stod uden for ”Bodega”, hvorfor han vidste, at han sad derinde og drak. T2 gik derfor ind til F ifølge med de andre og konfronterede ham med, hvad de lige havde gjort.

T2 huskede ikke, om han gav F en lussing på ”Bodega”, da han var meget fuld den dag. Herefter forlod de ”Bodega” og tog hjem til B for at rømme hans lejlighed. Her tog de en skærm og hans computer...

Adspurgt oplyste T2, at det kun var T3 og T1, som var med ham hjemme ved F igen. T4 havde ikke lyst til at tage med, hvorfor de satte ham af oppe ved vejen. De havde ikke forklaret T4, hvad de skulle hjemme ved F.

Da de kom ned til F, stod han ude i gården alene. T2 gik hen til ham og trak ham hermed ind i huset, hvor han gav ham flere lussinger i ansigtet. T2 lagde derefter F ind over et bord, hvorefter T1 tog over. T2 så, at T1 gav F flere knytnæveslag. Han lagde ikke mærke til, hvor mange eller om han ramte ham andre steder end i ansigtet.

Adspurgt oplyste T2, at han ikke huskede, om T3 var med inde i huset, eller om han blev udenfor.

T2 forklarede, at al volden stoppede, da T1 var færdig med at give F knytnæveslag. T2 oplyste, at de hverken sparkede eller tissede på F.

T2 forklarede, at de forlod stedet og kørte mod Y-by. De samlede T4 op, hvor de havde sat ham af og blev kort efter stoppet, inden de kommer ind i Y-by.

Adspurgte oplyste T2, at han huskede, at han slog med flad hånd, da han slog F, men han ikke huskede, om han også havde slået med knytnæve. F slog også T2, men dette gjorde ikke ondt. F startede med at slå T2 i hovedet med en lussing, hvorefter T2 slog F.

T2 huskede ikke, om F bad dem om at stoppe på noget tidspunkt. T2 var gået lidt væk, da T1 slog F.

Adspurgte oplyste T2, at de ikke tog nogle penge fra F. T2 tog ikke andet end hash, bajer og cigaretter. Det var T2s motiv at få stoppet F i at sælge til børnene i byen, hvorfor han ikke havde behov for at tage yderligere. Han mente, han måske også tog hans pas, men huskede ikke hvorfor.

Adspurgte oplyste T2, at B truede ved at lade, som om han ville slå T2 eller sende et billede af T2s indkørsel, som om han holdt øje med ham. Grunden til at de tog over til B og stjal hos ham, var fordi, han var en del af hele konflikten.

T2 forklarede, at han selv havde lavet indbrud for F engang, da han var mindre, og at han godt vidste, hvad han gik og fik de små børn til i området.

Adspurgte oplyste T2, at T1 og T3 ikke var sure på F forud for hændelsen, men at de var det nu.”

Ved kendelse af 6. november 2024 blev varetægtsfængslingen af T1, T2, T3 og T4 forlænget i fire uger uden protest.

Den 3. december 2024 afgav T3 forklaring til politiet i sin forsvarers påhør. Af politirapporten fremgår bl.a.:

”... Den 5. maj var afhørte sammen med T1. Afhørte og T1 mødtes tidligt og mødtes derefter med T2 og T4 på bodegaen i Ø-by senere på dagen. Adspurgte huskede afhørte ikke, hvad kl. de mødtes med de to andre, ligesom han ikke huskede, hvor længe de var på bodegaen. Afhørte var meget fuld og havde drukket 15-20 genstande samt taget noget kokain. T2 snakkede om, at han var sur på F. Adspurgte huskede afhørte ikke, hvorfor T2 var sur på F.

De besluttede sig for at lave et indbrud hos F. Adspurgte troede afhørte, at det var T2s idé. Afhørte huskede ikke, hvorfor de skulle lave indbruddet, og hvad der blev sagt. De kørte alle 4 samlet ud til F i T2s bil.

Hjemme hos F stod døren ulåst, og de gik ind. Adspurgte var de overalt i hjemmet. De stjal nogle cigaretter og noget hash. Adspurgte huskede afhørte ikke, hvem der gjorde hvad. Han forklarede, at de vidst alle var lige gode om det. Adspurgte tog de ikke andet end cigaretter og hash, og de ødelagde ikke noget. Det tog ca. 5-10 minutter, og da de var færdige, gik de ud af hoveddøren igen.

Afhørte huskede ikke helt rækkefølgen, men han troede, at de derefter tog ud til B. B havde været træls igennem en længere periode. Han var en træls fyr, som afhørte ikke brød sig om. T1s kones søster havde været i et forhold med B, og han havde tævet hende. Afhørte havde ikke noget personligt udestående med B. Adspurgt huskede afhørte ikke, hvem der fik ideen til at lave indbruddet hos B, men de var alle enige om det. Alle var med inde på hans bopæl undtagen T4, der sad ude i bilen og ventede. De kom ind ved at sparke døren ind. De tog hans computer og ødelagde ikke andet. De tog computeren, da den stod først for, da de kom ind. De vidste ikke, om B var hjemme, men da han ikke åbnede døren, da de bankede på, kunne de se, han ikke var hjemme. Adspurgt var B en voldsparat mand, som afhørte ikke havde lyst til at møde alene i en gyde.

Efter at havde været ude ved B, kørte de forbi bodegaen i X-by. T2 kunne genkende Fs ..., der stod ude foran bodegaen. De besluttede derfor spontant at gå ind på bodegaen. Inde på bodegaen var der ingen, som afhørte kendte. Afhørte købte noget at drikke i baren og tænkte, at de skulle videre derefter. T2 og T1 gik hen til F og fortalte ham om, at de havde lavet et indbrud hos ham. F blev sur og folk snakkede højt til hinanden, men der skete ikke yderligere på bodegaen.

F gik hjem, og afhørte stillede sig ude foran bodegaen, idet han tænkte, de skulle videre. Kort tid efter kom de andre ud. T2 og T1 gik efter F, og T4 gik ned til Super Brugsen. Afhørte gik lidt med T2 og T1, idet han ville spørge, om de skulle videre. Afhørte kunne se T2 og T1 stå nede ved Fs bolig og derefter gå indenfor, og T4 stillede sig ved Super Brugsen. Adspurgt vidste afhørte ikke, hvorfor T4 gik derhen. Afhørte stod ude foran huset på grusvejen ved fortovet. Afhørte stod lidt tid og gik så tilbage til bilen, som holdt parkeret ved bodegaen.

Efter ca. 5 minutter kom T2 og T1 hen til bilen. Afhørte spurgte dem om, hvad der var sket, men de sagde ikke rigtigt noget udover, at F var sprunget på dem, og de havde været oppe at slås. De samlede T4 op ved Super Brugsen og kørte derefter fra stedet. Adspurgt kunne afhørte hverken se skader eller blod på T2 og T1, de så helt normale ud. På vej væk fra stedet blev de anholdt af politiet. De løb alle i forskellige retninger, og afhørte så ikke, hvem der løb hvorhen.

...

Adspurgt var intet planlagt på forhånd, og afhørte var ikke sammen med de andre dage forinden.

Adspurgt kendte afhørte T1 godt, de havde været venner i 6 år. T2 og T4 havde afhørte lært at kende igennem fælles venner. Han havde kendt dem i ca. 0,5 år."

Den 4. december 2024 afholdtes retsmøde i Retten i Randers om fortsat varetægtsfængsling af T1, T3 og T3. Af retsbogen fremgår bl.a.:

"Anklageren redegjorde for sagen og oplyste i den forbindelse, at sagen reelt er færdig-efterforsket. Der blev i går foretaget afhøring af T3, men rapporten herom er endnu ikke færdiggjort. Retslægerådet har oplyst, at udtalelse vedrørende T2 "er på trapperne". Der har været afholdt telefonmøde med henblik på berømmelse af sagen, og der er blevet af-sat tre retsdage - den 4., 14. og 20. marts 2025. Der skal afholdes et telefonmøde den 11.

december 2024 til drøftelse af berømmelse af yderligere retsdage. Hvis T2 skal inddrages i sagen, skal der i hvert fald afsættes yderligere retsdage.

...

Kendelse

Af de grunde, der er anført i rettens seneste kendelse af 21. oktober 2024, og som blev stadfæstet af Vestre Landsret den 5. november 2024, finder retten, at der fortsat er begrundet mistanke om, at T1, T3 og T4 er skyldige i de rejste sigtelser.

Af de grunde, der er anført i rettens kendelse angående de forhold, der ifølge sigtelserne er begået den 5. maj 2024, og som blev stadfæstet af Vestre Landsret den 5. november 2024, finder retten, at der fortsat er bestemte grunde til at antage, at T1, T3 og T4 på fri fod vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen, navnlig ved at samstemme forklaringer og påvirke vidner. Den omstændighed, at sagen er færdigefterforsket, kan ikke føre til et andet resultat.

Betingelserne i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, er herefter opfyldt.

T1 og T3 blev anholdt den 5. maj 2024 og har været varetægtsfængslet siden den 6. maj 2024. T4 blev anholdt den 18. juni 2024 og har været varetægtsfængslet siden den 19. juni 2024. Efter de foreliggende oplysninger om navnlig karakteren og grovheden af volden i forhold 4 sammenholdt med styrken af den ovenfor nævnte påvirkningsrisiko, der foreligger, og den straf, de må forventes idømt, hvis de findes skyldige, finder retten, at fortsat fængsling ikke for tiden er i strid med proportionalitetshensyn, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3.”

Den 12. december 2024 stadfæstede Vestre Landsret kendelsen. Af kendelsen fremgår bl.a.:

”Kendelse:

Af de grunde, som er anført i landsrettens kendelse af 5. november 2024, tiltrædes det, at betingelserne for fortsat varetægtsfængsling i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, er opfyldt. Det, der er anført for landsretten, kan ikke føre til en anden vurdering.

Dommerne Hanne Aagaard og Astrid Bøgh udtaler:

Dette kæremål angår alene, om de sigtede fortsat skal være varetægtsfængslet frem til den 18. december 2024.

Efter karakteren og grovheden af de forhold, som efter sigtelserne er begået den 5. maj 2024, finder vi, at fortsat varetægtsfængsling frem til den 18. december 2024 ikke vil være i strid med retsplejelovens § 762, stk. 3.

Vi stemmer derfor for at stadfæste byrettens kendelse.

Dommer Jon Esben Hvam udtaler:

Det er oplyst, at efterforskningen i sagen reelt er færdig, og at sagen alene afventer hovedforhandling, som skal afvikles over mindst 3 dage.

Anklageren har i byretten oplyst, at der til hovedforhandlingen allerede er afsat 3 retsdage i marts 2025 med den 20. marts 2025 som den sidste dag, og at der afholdes et telefonmøde den 11. december 2024 til drøftelse af berømmelse af yderligere retsdage.

De sigtede T1 og T3 har været frihedsberøvet siden den 5. maj 2024, og T4 har været frihedsberøvet siden den 18. juni 2024. Fortsat varetægtsfængsling frem til den 20. marts 2025 vil være i strid med retsplejelovens § 762, stk. 3.

Under de anførte omstændigheder finder jeg efter en samlet vurdering, at fortsat varetægtsfængsling tillige vil være i strid med retsplejelovens § 762, stk. 3, på nuværende tidspunkt. Det kan ikke føre til en anden vurdering, at sagen ikke ses at være endeligt berammet.

Jeg stemmer derfor for at løslade de sigtede.

Der afsiges kendelse efter stemmeflertallet.”

T1 blev løsladt ved byrettens kendelse den 18. december 2024, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3.

Anbringender

T1 har anført navnlig, at der ikke forelå kollusionsrisiko på tidspunktet for landsrettens kendelse den 12. december 2024, at fortsat varetægtsfængsling på dette tidspunkt var uproportional, og at den påkærede kendelse ikke opfylder lovens begrundelseskrav.

Den 12. december 2024 havde han været varetægtsfængslet i mere end syv måneder.

Under retsmødet den 23. september 2024 tilstod han i al væsentlighed de påsigtede forhold, og han forklarede om T2s rolle i sagen. Den 12. december 2024 var efterforskningen afsluttet og havde været det i flere måneder. Forurettede, F, havde afgivet forklaring fire gange, og hans alarmopkald fra gerningstidspunktet var lydoptaget og fremlagt i sagen. Sagens beviser bestod derudover af en lang række tekniske beviser, herunder retskemiske erklæringer, som han ikke vil kunne påvirke ved løsladelse.

Under disse omstændigheder kan det ikke antages, at han den 12. december 2024 havde viljen eller evnen til at vanskeliggøre forfølgningen i sagen.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at der den 12. december 2024 var bestemte grunde til at antage, at T1 ved løsladelse havde viljen og evnen til at vanskeliggøre forfølgningen i sagen, navnlig ved at påvirke andre.

T1 er tiltalt i fem forhold i forening med tre andre personer for indbrudstyveri, vold, grov vold, ulovlig indtrængen og vidnetrusler. Forholdene er begået i et mindre lokalsamfund med nære relationer mellem de tiltalte og de forurettede. T1 har alene afgivet en begrænset tilståelse og har ikke erkendt de væsentlige og strafbærende forhold vedrørende ydmygelsesvold og vidnetrusler. Derfor forelå kollusionsrisiko, selv om sagen den 12. december 2024 måtte anses for at være færdigefterforsket.

Varetægtsfængsling frem til den 18. december 2024 stred ikke imod proportionalitetsprincippet i retsplejelovens § 762, stk. 3.

Landsrettens kendelse er tilstrækkeligt begrundet, da den naturligt skal læses i sammenhæng med byrettens og landsrettens tidligere kendelser om fængslingssspørgsmålet, hvor der er redegjort for de omstændigheder, som begrunder, at mistanke- og fængslingsgrundlaget er opfyldt.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund og problemstilling

T1, T2 og T3 blev anholdt den 5. maj 2024. De blev fremstillet i grundlovsforhør den 6. maj 2024 og sigtet for i forening at have begået indbrudstyveri hos F (straffelovens § 276 a), at have slået F en gang med flad hånd på en bodega (straffelovens § 244) og efterfølgende at have skaffet sig adgang til hans bopæl og der udsat ham for grov vold ved flere slag og spark samt at have urineret på ham (straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1 og § 245).

Byretten fandt, at betingelserne for varetægtsfængsling i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3 (kollusionsarrest), var opfyldt for alle tre sigtede, som herefter blev varetægtsfængslet. Den 19. juni 2024 blev T4 fremstillet i grundlovsforhør og sigtet for de samme forhold. Han blev ligeledes varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3.

Sigtelserne blev efterfølgende udvidet, idet de fire også blev sigtet for i forbindelse med voldsudøvelsen mod F på hans bopæl at have truet med at slå ham ihjel, hvis han fortalte politiet om volden (straffelovens § 123). De blev endvidere sigtet for indbrudstyveri hos B (straffelovens § 276 a).

Varetægtsfængslingerne blev løbende forlænget. Den 4. december 2024 afsagde byretten kendelse om fortsat varetægtsfængsling indtil den 18. december 2024 af T1, T3 og T4, jf. retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3. T1 kærede kendelsen til landsretten, der stadfæstede afgørelsen den 12. december 2024.

Spørgsmålet i sagen er, om betingelserne i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, for varetægtsfængsling var opfyldt på tidspunktet for landsrettens kendelse.

Vurdering

Som anført i bl.a. Højesterets kendelse af 25. juli 2025 (UfR 2025.4121) må der ved varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, foretages en konkret vurdering af, om der er bestemte grunde til at antage, at den sigtede på fri fod vil og kan vanskeliggøre forfølgningen i sagen, herunder ved påvirkning af medsigtede eller andre.

I et offentligt retsmøde i september 2024 afgav T1 forklaring, efter at han havde fremsat ønske om at få sagen fremmet som en tilståelsessag. Ved denne forklaring erkendte han i det væsentlige de påsigtede forhold, herunder indbrudstyverierne, og at han sammen med T2 havde udsat F for grov vold i dennes hjem. Han erkendte ikke omfanget af den udøvede vold, og at der var fremsat vidnetrusler mod F. Efter forklaringen fandt anklageren ikke grundlag for at fremme sagen som en tilståelsessag.

T2 og T3 afgav efterfølgende forklaring til politiet. Deres forklaringer var i det væsentlige overensstemmende med T1s forklaring om de begåede indbrudstyverier, og deres forklaringer afveg ikke fra T1s forklaring om, at han og T2 havde begået grov vold mod F.

På tidspunktet for landsrettens kendelse var sagen ifølge anklagemyndigheden færdigefterforsket. Under efterforskningen havde politiet bl.a. afhørt de forurettede, herunder F flere gange. F havde afgivet detaljerede forklaringer til politiet om voldens omfang. Skaderne på F var dokumenteret ved en personundersøgelse. Ifølge personundersøgelsen var skaderne forenelige

med, at F havde været udsat for bl.a. tramp eller kraftige slag. Politiet havde endvidere bl.a. sikret dna-spor.

Under disse omstændigheder finder Højesteret, at der på tidspunktet for landsrettens kendelse den 12. december 2024 ikke var tilstrækkeligt grundlag for at antage, at T1 ved løsladelse ville kunne vanskeliggøre forfølgningen i sagen. T1 kunne derfor ikke fortsat varetægtsfængsles efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3.

Konklusion

Højesteret tager T1s påstand til følge, således at han burde være løsladt ved landsrettens kendelse den 12. december 2024.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse ændres, således at T1 burde være løsladt ved landsrettens kendelse den 12. december 2024.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for byret, landsret og Højesteret vedrørende dette kæremål.